

stort Tal af Skatteydere, og dernæst, fordi Indkomstskatteprocenten var forholdsvis lille for de mindre Indtægter. Begge Dele er jo rigtige. Men nu gad jeg alligevel vide, om det ærede Medlem kunde ønske netop at faa ramt Landbruget ved, at Skatteprocenten af de smaa Indkomster skulde forhøjes. Vi har jo dog hidtil været enige om her, at det var en rimelig Beskatningsform: at gaa frem med stigende Skatteprocent, efter som Indkomsten var stigende.

Men dernæst var det ærede Medlems Anke af den Art, at han mente, at Landbruget i det hele unddrog sig den det paahvilende Skattepligt, fordi Opgørelsen var vanskelig. Det sidste er rigtigt. Det er vanskeligt at opgøre Landbrugets Indtægt. Men det ærede Medlem maa ikke overse, at ligesom denne Vanskelighed maaske undertiden kan resultere i, at Indtægten ikke bliver fundet til sidste Hvid og Skilling, kan den ogsaa, og det er sket i mange Tilfælde, resultere i, at Landbruget bliver ramt for haardt, thi Forholdet er dette, at naar Ansættelsen sker efter Skøn, vil en Klager, der møder frem med Klage over en saadan Ansættelse, være ganske ude af Stand til at faa Nedsættelse, naar han ikke gennem Regnskaber kan dokumentere, hvad hans Indtægt har været. Jeg tror, at hvis man vil spørge ud over Landet, er Opfattelsen ikke denne, at de skattelignende Myndigheder — her tænker jeg navnlig paa Landsoverskatteraadet — skulde glemme at have Landbruget i venlig Erindring ved Eftersyn af Skatteansættelserne, og det er navnlig, fordi det er saa vanskeligt med Opgørelserne. Jeg indrømmer, at jeg hører til dem, der havde ønsket, at Landsoverskatteraadet tidligere havde taget fat paa Eftersynet af Skatteansættelserne her i København. Naar det har været noget, inden det er sket, er det ud fra den Betragtning, at Landsoverskatteraadet har ment, at Ansættelserne i København skete gennem Myndigheder, som var skolede i denne Skattepaaligning, og det er jo rigtigt; og jeg skal for min Del indrømme, at naar vi staar overfor Behandlingen af Ikke-Selvangivere, tager man haardere fat paa dem her i København, og det er vel det, der har resulteret i, at man her i København er kommet op paa en Selvangivelsesprocent af 95. Men jeg vil paa den anden Side paastaa, at naar Selvangivelse foreligger, og Indkomsten ligger i et Niveau, hvorved der kan leves pænt og anstændigt, er man

uden det personlige Kendskab ganske ude af Stand til at bedømme, om en Indtægtsangivelse paa 10,000 Kr. er rigtig, eller om den maaske skulde være 15,000, eller om 20,000 er rigtigt, medens det maaske skulde være 25,000. Det er ingen Bebrejdelse mod Skatteligningsmyndighederne i København; det er, forekommer det mig, fuldkommen selvfølgelig.

Der foregaar jo et Eftersyn af Skatteansættelserne ud over Landet, og der foreligger Resultater, og der er et Par enkelte af disse Resultater, som jeg gerne vil fæste det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' (Foss) Opmærksomhed paa, og navnlig vil jeg bringe i Erindring overfor det ærede Medlem den Erkendelse, der er fremkommet i den Beretning, som er udgivet af Københavns Skattevæsen, og som er dateret 2. Januar 1917, og hvoraf jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere et lille Stykke. Der staar i denne: „Skatteindtægten er efter Ligningsmændenes Ansættelse gaaet frem med 111,004,800 Kr. for Kommuneskattens og med 100,822,450 Kr. for Statskattens Vedkommende, medens den skattepligtige Formue viser en Fremgang af 164,459,400 Kr. Disse Resultater vil yderligere blive forbedret, naar den — ogsaa i Aar — iværksatte Revision af en stor Del høje Selvangivelser er tilendbragt“. Man erkender altsaa her, at det ved Iværksættelsen af en Revision, som jeg kan oplyse, at Landsoverskatteraadet har nogen Andel i, er lykkedes at bringe disse betydelige Merindtægter og Formueforøgelser frem, og jeg føler mig ganske overbevist om, at en Fortsættelse heraf vil opmuntre hertil. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa en anden Udtalelse, der foreligger i Bilaget til Beretningen fra Stadens Skattevæsen. Der staar i denne noget lignende: „Resultaterne af denne Revision blev særdeles gunstige for Staten og Kommunen, idet der blev fremdraget skattepligtige Indtægter til Beløb 11,654,900 Kr. og en skattepligtig Formue af 17,026,200 Kr., som ellers vilde have undgaaet Beskatning. For fornævnte Indtægtsbeløbs Vedkommende henvises til Tabel D. Skatteudbyttet af disse Indtægts- og Formuebeløb er opgjort til over 3 Mill. Kr., der fordeler sig o. s. v.“. Endvidere vil jeg nævne, at der i samme Beretning gøres opmærksom paa, hvad der er indkommet ved Bøder og Efterbetalinger. Det har nemlig udgjort 448,400 Kr. i 1916, fordelt med 285,200 Kr. til Kommunen og 163,200 Kr. til Staten. Jeg kan endvidere supplere